

«ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ ΑΝΤΙΛΑΛΟΙ»

Εβδομαδιαία έκδοση του Ιερού Ναού
Αγίων Αποστόλων Πέτρου & Παύλου Πεύκης
Τηλ. 2108027738, E-mail: agioi.apostoloi@gmail.com
www.agioiapistoloi.gr

ΚΥΡΙΑΚΗ 31 ΜΑΡΤΙΟΥ 2024.

«Β' ΝΗΣΤΕΙΩΝ»

*«Γρηγορίου αρχιεπισκόπου
Θεσσαλονίκης του Παλαμά».*

*Υπατίου επισκόπου Ταγγρών ιερομάρτυρος, Α-
κακίου ομολογητού επισκόπου Μεθιτινής.*

έτος 17^ο Τεύχος 713

ΚΥΡΙΑΚΗ Β' ΝΗΣΤΕΙΩΝ (Γρηγ. Παλαμά)

Ευαγγελική περικοπή (Μάρκ.2,1-12) - Υπό Δημητρίου Φαραστέλη-θεολόγου

«Εξουσίαν έχει ο υιός του ανθρώπου αφιέναι επι της γης αμαρτίας»
(Μάρκ.2,10).

Βλέπουμε στο Ευαγγέλιο της Κυριακής των Νηστειών μια εξουσία και μια αντιπολίτευση. Η εξουσία δυνατή, ισχυρή, θεϊκή. Και η αντιπολίτευση κακό-βουλη, πικρόχολη και ασθενική. Η εξουσία είναι ο Χριστός. Η αντιπολίτευση οι γραμματείς και φαρισαίοι. Δύσκολα μπορεί κανείς ν' αντισταθεί στην εξουσία του Χριστού, που είναι εξουσία αγάπης, εξουσία ελευθερίας, εξουσία σωτηρίας. Δύσκολα μπορεί κανείς να ταχθεί στην αντιπολίτευση του Χριστού. Ας ρίξουμε μια ματιά στο σκηνικό του θαύματος, που συνέβη στην Καπερναούμ. Πρόκειται για τη θεραπεία του παραλυτικού. Σε κάθε βήμα του ο Χριστός, είχε και τον αντίποδα των αντιπάλων της αντιπολίτευσης, που ήταν οι φαρισαίοι και οι γραμματείς. Στο θαύμα του Ευαγγελίου βλέπουμε το λαό κοντά στον Ιησού Χριστό, να ζει την εξουσία του Θεανθρώπου. Το σκηνικό γνωστό. Ο Χριστός διδάσκει σε ένα σπίτι. Έξω μαζεύτηκε πολύς κόσμος, ώστε παρουσιάστηκε συνωστισμός. Τέσσερις πιστοί άνδρες σηκώνουν με αγάπη κάποιον παραλυτικό. Δεν μπορούσαν να περάσουν μέσα στο σπίτι και τον κατεβάζουν απ' τη στέγη! Ο Χριστός σταματάει το κήρυγμά Του και απευθύνεται προσωπικά στον παραλυτικό: « **Ιδών δε Ιησούς την πίστιν αυτών λέγει τω παραλυτικώ, τέκνον, αφιένται**

σοι αι αμαρτίαι σου» (Μάρκ.2,5). Παιδί μου σου συγχωρούνται οι αμαρτίες σου! Λόγος πρωτοφανής. Προκαλεί αμέσως την αντίδραση της αντιπολίτευσης των γραμματέων. Σκέπτονται ότι τα χείλη αυτού του ανθρώπου, ο λόγος του αποτελεί βλασφημία. Ο Θεάνθρωπος Κύριος διαβάζει τις σκέψεις τους και τους διαλογισμούς τους και τους αποστομώνει με επιχειρήματα. Το ένα ο **λόγος Του**. Τι είναι πιο εντυπωσιακό να πω **«παιδί μου σου συγχωρούνται οι αμαρτίες ή να του πω σήκω και περπάτα;»** Ασφαλώς το δεύτερο. Το άλλο επιχείρημα η **κίνηση**, που κίνησε τον ακίνητο παραλυτικό: **« ει ειπείν έγειρε και άρον τον κράβαττόν σου και περιπάτει;»** (Μάρκ.2,9). Ο κόσμος κατάπληκτος βλέπει το θαύμα και καταλήγει στο συμπέρασμα: **«εξανίσασθαι πάντας και δοξάζειν τον Θεόν λέγοντας ότι ουδέποτε ούτως είδομεν»** (Μάρκ.2,12).

Ναι, ουδέποτε εμφανίστηκε τέτοια εξουσία σαν την εξουσία του Χριστού. Ας δούμε λεπτομερέστερα τι είναι η εξουσία του Χριστού. Είναι εξουσία **διδασκτική**. Είναι δάσκαλος ο Χριστός, όχι απλά δάσκαλος, αλλά ο Διδάσκαλος. Δάσκαλος χωρίς να διδαχθεί δεν υπάρχει, παρά μόνο ο Χριστός. Δε χρειάστηκε να διδαχθεί από δασκάλου για να γίνει δάσκαλος, αφού ο ίδιος είναι πηγή διδασκαλίας. Κοιτάξτε πως συγκεντρώθηκε ο λαός στο σπίτι που δίδασκε: **«και ελάλει αυτοίς τον λόγον»** (Μάρκ.2,2). Χριστός χωρίς λόγο δεν υπάρχει, γιατί είναι ο **Λόγος**, ο Μονογενής Υιός και Λόγος του Θεού. Μιλάει ο Χριστός! **«και ευθέως συνήχθησαν πολλοί, ώσπερ μηκέτι χωρείν μηδέ τα προς την θύραν»** (Μάρκ.2,2). Γιατί είχε τόση δύναμη ο λόγος του Χριστού; Διότι μιλούσε: **«ως εξουσίαν έχων και ουχ' ως οι γραμματείς»** (Ματθ.7,29).

Η άλλη εξουσία του Χριστού είναι η **θαυματουργική**. Όλοι όσοι ζητούν την ψήφο του λαού για να γίνουν εξουσία λένε: « Μη περιμένετε να σάς κάνουμε θαύματα, δεν είμαστε θαυματοποιοί». Να σε τι διαφέρει η εξουσία του Χριστού. Ο Ιησούς κάνει θαύματα καταπληκτικά. Φουρτουνιασμένη η θάλασσα! Με ένα Του λόγο γαληνεύει. Σπαρταράει ο δαιμονισμένος! Με ένα λόγο Του γαληνεύει. Σκοντάφτει ο τυφλός! Μ' ένα Του λόγο ανοίγει τα μάτια του. Ακούνητος ο παραλυτικός! Με ένα Του λόγο αναπηδά. Νεκρό το αγόρι στη Ναϊν! Μ' ένα Του λόγο σηκώνεται από το φέρετρο. Πεινάει ο λαός ! Μ' ένα Του λόγο χορταίνει 5000 ανθρώπους.

Έχει και Τρίτη εξουσία ο Χριστός. Είναι η **λαϊκή εξουσία**. Κανένας άλλος δεν είναι τόσο Φιλόλαος, όσο ο Χριστός. Η εντύπωση από το θαύμα του παραλυτικού ήταν τέτοια, ώστε: **«εξίστασθαι πάντας και δοξάζειν τον Θεόν λέγοντας, ότι ουδέποτε ούτως είδομεν»** (Μάρκ.2,12). «Ουδέποτε»! Αυτό το «

ουδέποτε» είναι απόλυτο. Ποτέ, ούτε στο παρελθόν ούτε στο παρόν ούτε στο μέλλον θα εμφανιστεί πρόσωπο με τόση λαϊκή εξουσία.

Τέταρτη εξουσία του Χριστού είναι η **πατρική**. Για φανταστείτε γιατρό τριάντα ετών, να αποκαλεί έναν άρρωστο εξήντα ετών «παιδί του». Αυτό βλέπουμε στο Χριστό. Πώς προσφωνεί τον παραλυτικό, που είναι μεγαλύτερός Του στην ηλικία;: **«Τέκνον, αφέωνταί σοι αι αμαρτίαι σου»** (Μάρκ.2,5). Ο Χριστός είναι νέος ως προς την ανθρώπινη ηλικία, είναι όμως ο Παλαιός των ημερών ως Θεός.

Ακόμη βλέπουμε και μια Πέμπτη εξουσία του Χριστού. Πρόκειται για την εξουσία της **πληροφορικής**. Σήμερα γίνεται πολύς λόγος για την πληροφορική. Υπάρχει όντως σήμερα αυτή η τεχνολογία. Εκείνος που θα αποκτήσει τα πολλά μηχανήματα της πληροφορικής και εσχάτως και την τεχνητή νοημοσύνη, θα έχει τεράστια δύναμη. Ο Ιησούς Χριστός έχει την εξουσία της πληροφορικής, χωρίς να έχει ανάγκη από καμιά τεχνολογία. Βλέπουμε στο θαύμα του παραλυτικού την εξουσία αυτή. Σκέφτηκαν κάτι οι γραμματείς. Δεν πρόλαβαν ούτε να το ψιθυρίσουν κι ο Χριστός το αποκαλύπτει: **« Τι ταύτα διαλογίζεσθε εν ταις καρδίαις υμών»** (Μάρκ.2,8). Διάβασε τις σκέψεις τους, όπως διαβάσει και τις δικές μας **«επιγνούς ο Ιησούς τω πνεύματι αυτού»** (Μάρκ.2,8) χωρίς να χρειάζεται τεχνητή νοημοσύνη. Πώς; Αφού είναι ο αληθινός Θεός.

Απ' όλες τις εξουσίες, που ανέφερα σήμερα, η σπουδαιότερη είναι εκείνη που υπογραμμίζει ο ίδιος. Μια εξουσία που αποκλείεται άνθρωπος να έχει. Σ' αυτό συμφωνούν συμπολίτευση κι αντιπολίτευση μέσα στο Ευαγγέλιο. Λέγει η αντιπολίτευση των γραμματέων: **« Τις δύναται αφιέναι αμαρτίαις ει μη εις ο Θεός;»** (Μάρκ.2,7). Συμφωνούμε με τους γραμματείς και τους φαρισαίους. Σε ένα διαφωνούμε μαζί τους ως προς το σημείο αυτό, ότι δεν αναγνωρίζουν τη θεότητα του Χριστού, ότι δηλαδή αυτός είναι ο Θεός για τον οποίο μιλάνε, είναι ο Ιησούς Χριστός. Ο Χριστός έχει τη μεγάλη εξουσία της **άφεσης των αμαρτιών**. Πίσω από τον καρπό της ασθένειας του παραλυτικού κρύβεται η σάπια ρίζα της αμαρτίας. Η αρρώστια δηλαδή του παραλυτικού ήταν καρπός της αμαρτίας. Ο Χριστός είναι ο μόνος που χτυπά τη ρίζα πρώτα, την αμαρτία. Γι' αυτό πριν πει « Σήκω και πάρε το κρεβάτι σου » , λέγει: **«Τέκνον , αφέωνταί σοι αι αμαρτία σου»** (Μάρκ.2,5). Την εξουσία να συγχωρεί αμαρτίες την έχει ο Χριστός ως Θεός. Δεν την έκλεψε. Την εξουσία της

άφεσης των αμαρτιών την κατακύρωσε ο Κύριος. Πρόσφερε τρόπο συγχώρεσης, άφεσης αμαρτιών και τον σφράγισε. Πώς; Με το πανάγιο Αίμα Του.

Απ' όλα τα θαύματα του Χριστού το μεγαλύτερο και το σπουδαιότερο είναι η άφεση των αμαρτιών μας. Ο Χριστός μεταφέρει το βάρος του θέματος από τα οδυνηρά φαινόμενα στο ουσιαστικό δράμα της αμαρτίας, ενώ εμάς μάς δεσμεύουν τόσο πολύ τα φαινόμενα, που τα αξιολογούμε σαν τη μόνη πραγματικότητα! Είμαστε σε χειρότερη μοίρα από εκείνη των φαρισαίων, που είχαν αντίρρηση όχι για τα φαινόμενα, αλλά για την ουσία: **«τι ούτω λαλεί βλασφημίας; Τις δύναται αφιέναι αμαρτίας ει μη εις ο Θεός;»** (Μάρκ.2,7). Ο Χριστός στέκεται ανάμεσα σ' εκείνους τους φαρισαίους, που δεν του αναγνωρίζουν το δικαίωμα συγχώρεσης αμαρτιών και σε μάς, που βλέπουμε μόνο τον παράλυτο και μάς νοιάζει μόνο να περπατήσει. Γι' εκείνους, με τη θεραπεία φανερώνει το δικαίωμα και τη δυνατότητα συγχώρεσης των αμαρτιών του κάθε «παραλύτου». Εμάς, με τη θεραπεία, μάς εισάγει στο μέγα μυστήριο της ανθρώπινης ψυχής, μπορεί να είναι βουλιαγμένη σε θάλασσα αμαρτιών. Οι φαρισαίοι πρέπει να καταλάβουν ότι ο Χριστός είναι Θεός που συγχωρεί αμαρτίες. Κι εμείς πρέπει να καταλάβουμε ότι δεν είμαστε μόνοι με τα προβλήματά μας, που ψάχνουν ρυθμιστή, αλλά μαζί με τον Πατέρα μας, που νοιάζεται για μάς.

Η εξουσία άφεσης των αμαρτιών είναι η σπουδαιότερη και για έναν άλλο λόγο, διότι είναι **παγκόσμιος** . Ο Χριστός είναι σωτήρας επί διεθνούς επιπέδου. Πού της γης δεν υπάρχουν αμαρτωλοί. Ποιος κάτοικος του πλανήτη μας δεν είναι αμαρτωλός; Τη λυτρωτική εξουσία του Χριστού την αισθάνεται ο αμαρτωλός, όταν εξομολογείται. Όσα φάρμακα ηρεμιστικά κι αν πάρεις δε σε λυτρώνουν από το αίσθημα της ενοχής, που προκαλεί η αμαρτία. Σε λυτρώνει μόνο ένα, του Ιησού Χριστού το Αίμα. Αυτός ο Χριστός έχει εμπιστευτεί την εξουσία της άφεσης των αμαρτιών στην Εκκλησία. Όπως μεγάλοι δωρητές καταθέτουν κάποια δωρεά για μάς, έτσι κι ο Χριστός, ο μεγάλος δωρητής , στην Εκκλησία, στην **Τράπεζα του Αίματος** άφησε τη δωρεά της σωτηρίας μας. **ΑΜΗΝ.**